

Pozměněné obecné pokyny k uplatňování hranic smluv

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NOVÉ: Obecný pokyn 0 – Hranice smlouvy

1. Pojišťovny a zajišťovny nepovažují hranice smlouvy za jediný časový bod, ale za hranici mezi pojistným a závazky, které ke smlouvě náleží, a pojistným a závazky, které ke smlouvě nenáleží. Peněžní toky související s pojistným a závazky, které ke smlouvě náleží, jsou projektovány za použití reálných předpokladů, což znamená, že projekce peněžních toků může pokračovat i za některým z dat uvedených v čl. 18 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci.

POZMĚNĚNO: Obecný pokyn 5 – ODDĚLITELNOST SMLOUVY

2. Pojišťovny a zajišťovny posuzují, zda je k datu uznání možné smlouvu oddělit, a ke každému datu ocenění zkontrolují, zda nedošlo ke změnám, které mají dopad na předchozí posouzení.
3. Pojišťovny a zajišťovny berou v úvahu, že smlouvu lze pro účely hranic smlouvy oddělit pouze tehdy, pokud jsou dvě části (nebo více částí) smlouvy z hlediska rizika rovnocenné dvěma (nebo více) smlouvám, které by mohly být prodány samostatně. Pro účely tohoto obecného pokynu jsou dvě smlouvy považovány za rovnocenné z hlediska rizika, pokud neexistují žádné zřejmé rozdíly v ekonomice smluv, pokud jde o pojistné nebo finanční riziko, které pojišťovna nebo zajišťovna nese.
4. Bez ohledu na předchozí bod, pokud mají všechny části smlouvy stejnou hranici, mohou pojišťovny a zajišťovny v rámci zjednodušeného přístupu zvážit neoddělení smlouvy pro účely stanovení hranic smlouvy.
5. V případě, že se opce nebo záruka týká několika částí smlouvy, pojišťovny a zajišťovny stanoví, zda je možné ji oddělit, nebo zda bude připsána příslušné části smlouvy.
6. Je-li smlouva pojistnou smlouvou podle směrnice Solventnost II, pojišťovny a zajišťovny mají za to, že všechny oddělené části smlouvy zakládají pojistné nebo zajistné závazky.
7. Pokud je smlouva pro účely posouzení hranic smlouvy oddělena, je každá část považována za samostatnou smlouvu.

ZRUŠENO: Obecný pokyn 6 – Určení zřejmého dopadu na ekonomiku smlouvy

NOVÉ: Obecný pokyn 6A – Určení finanční záruky plnění se zřejmým dopadem na ekonomiku smlouvy

8. Při určování, zda má finanční záruka zřejmý dopad na ekonomiku smlouvy, pojišťovny a zajišťovny berou v úvahu všechny potenciální budoucí peněžní toky, které mohou ze smlouvy plynout.
9. Pojišťovny a zajišťovny mají za to, že finanční záruka plnění má zřejmý dopad na ekonomiku smlouvy pouze v případě, pokud je tato finanční záruka spojena s úhradou budoucího pojistného a poskytuje pojistníkovi zřejmou finanční výhodu.
10. Při určování, zda finanční záruka poskytuje zřejmou finanční výhodu, pojišťovny a zajišťovny zváží, do jaké míry se očekává, že se celý soubor budoucích peněžních toků v případě neexistence finanční záruky znatelně změní. To mohou pojišťovny a zajišťovny posuzovat na kvalitativním nebo kvantitativním základě.
11. V rámci kvalitativního posouzení pojišťovny a zajišťovny posuzují, zda se konfigurace (riziko, načasování a výše) peněžních toků smlouvy s finanční zárukou znatelně liší od konfigurace smlouvy bez finanční záruky.
12. Kvantitativní posouzení vychází z toho, zda je relativní rozdíl v hodnotě všech budoucích závazků souvisejících se smlouvou s finanční zárukou a bez ní („hodnota finanční záruky“) na základě očekávané současné hodnoty zřejmý. Při výpočtu hodnoty závazků bez finanční záruky pojišťovny a zajišťovny předpokládají peněžní toky rovnající se částce, která by byla vyplacena v případě neexistence finanční záruky. U smluv, u nichž plnění závisí na tržních výnosech, pojišťovny a zajišťovny předpokládají plnění, která odpovídají příslušné časové struktuře bezrizikových úrokových měr použité k výpočtu nejlepšího odhadu podle čl. 77 odst. 2 směrnice Solventnost II, bez koeficientu volatility a vyrovnávací úpravy. Při výpočtu hodnoty závazků s finanční zárukou pojišťovny a zajišťovny v ocenění zohlední jakoukoli formu zaručených plnění vyplývajících z finanční záruky. Pro toto posouzení je relevantní řádné zohlednění časové hodnoty opcí a záruk.

NOVÉ: Obecný pokyn 6B – Určení krytí konkrétní nejisté události, která nepříznivě ovlivňuje pojištěnou osobu se zřejmým dopadem na ekonomiku smlouvy

13. Při určování, zda krytí konkrétní nejisté události, která nepříznivě ovlivňuje pojištěnou osobu (pojistné krytí), nemá zřejmý dopad na ekonomiku smlouvy, pojišťovny a zajišťovny berou v úvahu všechny potenciální budoucí peněžní toky, které mohou ze smlouvy plynout.

14. Pojišťovny a zajišťovny mají za to, že pojistné krytí má zřejmý dopad na ekonomiku smlouvy pouze v případě, pokud je toto pojistné krytí spojeno s úhradou budoucího pojistného a poskytuje-li pojistníkovi zřejmou finanční výhodu.
15. Při určování, zda pojistné krytí poskytuje zřejmou finanční výhodu, pojišťovny a zajišťovny zváží, do jaké míry se očekává, že se celý soubor budoucích peněžních toků v případě neexistence pojistného krytí znatelně změní. To mohou pojišťovny a zajišťovny posuzovat na kvalitativním nebo kvantitativním základě.
16. V rámci kvalitativního posouzení pojišťovny a zajišťovny posuzují, zda se konfigurace (riziko, načasování a výše) peněžních toků smlouvy s pojistným krytím znatelně liší od konfigurace smlouvy bez pojistného krytí.
17. Kvantitativní posouzení vychází z toho, zda je relativní rozdíl v hodnotě všech budoucích závazků souvisejících se smlouvou s pojistným krytím a bez něho („hodnota pojistného krytí“) na základě očekávané současné hodnoty zřejmý. Při výpočtu hodnoty závazků bez pojistného krytí pojišťovny a zajišťovny předpokládají, že krytí neexistuje. Při výpočtu hodnoty závazků s pojistným krytím pojišťovny a zajišťovny zohlední všechny závazky. V některých případech je pro toto posouzení relevantní zohlednění možných budoucích scénářů.

NOVÉ: Obecný pokyn 6C – Přehodnocení zřejmého dopadu pojistného krytí nebo finanční záruky

18. Pojišťovny a zajišťovny téměř ve všech případech udržují hranice smlouvy neměnné po celou dobu trvání smlouvy. V důsledku změn vnějšího prostředí, jak je definováno v článku 29 nařízení v přenesené pravomoci, a změn podmínek smlouvy však může být potřebné hranice smlouvy změnit.
19. Neočekává se, že by pojišťovny a zajišťovny ke každému datu ocenění přehodnocovaly, zda má pojistné krytí nebo finanční záruka zřejmý dopad. Pojišťovny a zajišťovny však toto přehodnocení provádějí, pokud existují náznaky, že by mohlo vést k jinému závěru. Při posuzování změn ekonomického prostředí pojišťovny a zajišťovny zejména porovnávají současné ekonomické prostředí s ekonomickým prostředím existujícím v době, kdy bylo provedeno posouzení použité k vymezení stávajících hranic smlouvy, a nové posouzení provedou pouze v případě, že jsou tyto změny extrémní. Pro tento účel nejsou změny v příslušné časové struktuře bezrizikových úrokových měr použité k výpočtu nejlepšího odhadu podle čl. 77 odst. 2 směrnice Solventnost II, které jsou méně extrémní než zátěžový scénář úrokových měr ve standardním vzorci, považovány za extrémní.

20. Pojišťovny a zajišťovny po provedení tohoto přehodnocení změny hranice smlouvy pouze v případě, že přehodnocení vede ke zjevně odlišnému závěru než posouzení provedené za účelem vymezení stávajících hranic smlouvy.
21. Pokud přehodnocení zřejmého dopadu pojistného krytí nebo finanční záruky vedlo ke změně hranic smlouvy, která měla významný dopad na ocenění technických rezerv a solventnost pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovny a zajišťovny tuto změnu neprodleně oznámí orgánu dohledu. Kromě toho pojišťovny a zajišťovny tuto skutečnost považují za podstatnou změnu podle čl. 312 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci a zahrnou ji do výroční zprávy uvedené v tomto článku, včetně podrobného popisu přehodnocení a jeho dopadu na solventnostní pozici pojišťovny nebo zajišťovny.
22. V opačném případě se posouzení, zda pojistné krytí nebo finanční záruka mají zřejmý dopad na ekonomiku smlouvy, nemění.
23. Pojišťovny a zajišťovny nepřehodnocují hranice smluv pro různé scénáře použité k výpočtu nejlepšího odhadu pomocí simulačních metod ani pro zátěžové scénáře použité k výpočtu solventnostního kapitálového požadavku.

Pravidla pro dodržování obecných pokynů a vykazování

24. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010. V souladu s čl. 16 odst. 3 tohoto nařízení musí příslušné orgány a finanční instituce vynaložit veškeré úsilí, aby se obecnými pokyny a doporučeními řídily.
25. Příslušné orgány, které se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, by je měly vhodným způsobem začlenit do svého rámce regulace či dohledu.
26. Příslušné orgány musí orgánu EIOPA potvrdit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést důvody, proč se jimi neřídí nebo nehodlají řídit, a to do dvou měsíců od vydání jejich přeložených znění.
27. Pokud v této lhůtě nebude obdržena odpověď, bude se mít za to, že příslušné orgány nedodržely oznamovací povinnost, a budou jako takové vykazovány.

Závěrečné ustanovení o přezkoumání

28. Tyto obecné pokyny podléhají přezkoumání ze strany orgánu EIOPA.